

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207216
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8812207216.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej C. V., bytom Z. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, právne zastúpené JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 47,80 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C/222/2012-40 zo dňa 4.11.2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 16,34 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol, ktorou sa domáhal zaplatenia 47,80 Eur istiny s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 6.8.2009 do zaplatenia. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 48,82 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa.

Súd poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval čl. 4. bod 4.2 písm. a/, b/, čl. 6 bod 6.4., 6.6., 6.7., čl. 10 bod 10.1., 10.2, 10.3, čl. 12 bod 12.2, písm. b/, d/, čl. 13 bod 13.2 písm. c/, bod 13.3 písm., b/, e/, bod 13.12. Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T- Mobile Slovensko, ako aj na zmluvu o pripojení zo dňa 10.3.2008 a uviedol, že zmluvný vzťah vznikol na základe zmluvy o pripojení, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej jednu SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom na telefónnom č. XXXX XXX XXX. Predmetom zmluvy bol účastnícky program Relax 60. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Podľa bodu 3 zmluvy, žalovaná sa zaviazala uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 47,80 Eur z dôvodu porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka uvedených v bode 2 zmluvy, ako aj čl. 3 bodu 6.3.6. všeobecných podmienok, obchodných podmienok alebo čl. 5 bodu 5.2. písm. a/ - c/ všeobecných obchodných podmienok. Faktúrou č. 7906565899 zo dňa 15.7.2009, pôvodný veriteľ vyfakturoval žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 47,80 Eur, ktorá faktúra bola splatná dňa 5.8.2009. Následne súd citoval ust. § 489, § 491, § 52, § 53 ods. 1, 2, ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 42 ods. 4 písm. b/, § 43 ods. 1, 2, 5 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v rozhodnom období, ako aj ust. § 544 ods. 1, 2, § 517 Občianskeho zákonníka a §

3 ods. 1, 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej žalobca vyfaktúroval žalovanej zmluvnú pokutu. Súd posudzoval právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť si akúkoľvek zmenu. V tejto súvislosti ďalej súd poukázal na neprijateľnosť dojednaných zmluvných podmienok v spojení s dohodnutou zmluvnou pokutou, ktorá bola dohodnutá v rozpore s ust. § 3 ods. 1, § 39 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka s prihliadnutím aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, na ktorú poukázal, a preto žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol, lebo ju nepovažoval za prijateľnú zmluvnú podmienku, ale ju považoval za neprimeranú spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky v rozpore s dobrými mravmi.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 a § 151 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná, náhradu trov konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol a z obsahu spisu jej žiadne iné trovy konania nevyplývajú.

O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol tak, že mu náhradu priznal vo výške 48,82 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal výrok o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré nepovažoval za účelne vynaložené, taktiež za nevyhnutné. Zároveň namietal aj vstup vedľajšieho účastníka do konania, pričom poukázal na iné rozhodnutia súdov na podporu svojich tvrdení. Zdôraznil, že v tejto súvislosti, pokiaľ žalovaná nedala súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, súd nemohol vychádzať ani z domnienky, že sa jej súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania predpokladá. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a trovy konania nepriznať. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadřila.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovanej v písomnom vyjadrení k odvolaniu proti výroku o trovách konania, opätovne poukázal na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, vstup vedľajšieho účastníka do konania považoval za účelný, a preto navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 4Co/61/2014-63 zo dňa 26.3.2014, odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa na postup podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku za účelom opravy miesta vyhotovenia písomného rozhodnutia. Opravným uznesením č. k. 5C/222/2012-64 zo dňa 29.4.2014, súd prvého stupňa opravil dátum písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia, ktorý správne znie dňa 6.11.2013 postupom podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom, a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov zaručených Ústavou Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny

proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Z procesného hľadiska je súd svojou činnosťou povinný zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu (§ 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal zo zásady zodpovednosti účastníka za výsledok v spore vyplývajúcej z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, lebo žalovaná a na jej strane vystupujúci vedľajší účastník v konaní boli plne úspešní.

K namietanej skutočnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd uvádza, že ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku oprávňuje združenie na ochranu práv spotrebiteľa vstupovať do konania na základe osobitného právneho predpisu. Právna úprava citovaného ustanovenia s účinnosťou v čase rozhodovania súdu nevyžadovala, aby k vstupu do konania vedľajšieho účastníka na základe osobitného právneho predpisu sa vyžadoval výslovný súhlas žalovanej. Takýto súhlas sa predpokladá, lebo o pripustení vstupu do konania, súd rozhoduje len na základe vznesenej námietky (§ 93 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Táto namietaná skutočnosť nebola dôvodná.

Čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zahŕňa právo na právnu pomoc, ktorá sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkovi, aby v konaní pred nimi využíval právnu pomoc, ktorej súčasťou je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov v konaní. Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, aby vedľajší účastník vstupujúci do konania na základe osobitného právneho predpisu (§ 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) nemal možnosť si zvoliť právneho zástupcu z radov advokátov. Takéto právo mu nemožno uprieť. Je nesporné však, že v súvislosti so zachovaním práva na právne zastúpenie zároveň nevzniká účastníkovi aj právo na náhradu trov konania, lebo pri rozhodovaní o trovách konania v sporovom konaní sa vychádza zo zásady zodpovednosti účastníka v spore, t. j. z ust. § 142 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a najmä z účelne vynaloženej náhrady trov konania, lebo podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku, trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, vrátane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného právneho predpisu, odmena správcu dedičstva, jeho hotové výdavky, tlmočné, odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Súd prvého stupňa pri posudzovaní účelnosti a dôvodnosti uplatnenej náhrady trov konania priznal právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovanej dva úkony právnej služby, ktorej výška tarifnej odmeny je v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Ani namietaná neúčelnosť nebola opodstatnená.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením, ako správne v súlade s ust. § 219 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní, ktorému bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu vo výške 8,30 Eur (§ 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len citovanej vyhlášky). Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), t.j. celkom bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 16,34 Eur, k zaplateniu ktorých odvolací súd zaviazal žalobcu, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol. Povinnosť žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi

na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorých výška je v súlade s citovanou vyhláškou.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.